

IV. Knudsen.]

men til betaling af denne hvede skal anvendes dollars, som vi stadig har for få af — det samme er tilfældet i næsten alle lande —, og dette har bevirket, at man i det forløbne høstår har måttet konstatere en så stor difference som 20 kr. pr. 100 kg i prisen for korn, eftersom betalingen betinges i dollar eller sterling. Der bliver altså tilsyneladende købsmuligheder nok i det kommende høstår med hensyn til brødkorn og — i modsætning til i fjor — også for foderkorn, men det vil nok skorte på betalingsmuligheder.

Sammenlignet med den kornlov, vi vedtog i fjor, er der visse forbedringer i år. Det såkaldte „skovkorn“ er taget ud af loven — efter min mening en rimelig og retfærdig forbedring; det samme gælder afleveringspligten for hede- og klitarealer samt søer og ålegårdsrettigheder. Fradrag og tillæg for hollandsk over- og undervægt er ført à jour, hvilket må hilses med stor tilfredshed og glæde fra handelens side. Udskrivningskvantummet er nedsat med 5 pct.

I lovens § 6, stk. 2, er der, sammenlignet med forrige kornlov, sket den ændring, at de 100 000 t foderkorn, der kunne tildeles det mindre landbrug, er reduceret til 80 000 t, formentlig fordi man anser 80 000 t for at være tilstrækkeligt. Jeg synes, det er ganske rimeligt, at man søger for foderkorn til det mindre landbrug, men er det også rimeligt, når disse landbrugeres organisation fremsætter ønske om at få et nærmere fastsat kvantum foderkorn stillet til disposition, at statskassen skal dække et eventuelt tab ved, at dette kvantum derefter indkøbes, men af en eller anden grund ikke aftages af det mindre landbrug? Rent principielt mener jeg, at har man ret, bør denne ret medføre visse forpligtelser. Statskassen har jo i forvejen en del at svare til.

Af hensyn til befolkningens forsyning med brødkorn mener jeg det som nævnt rigtigt at vedtage det foreliggende lovforslag, men jeg vil gerne samtidig slå til lyd for, at der finder en virkelig liberalisering sted for de andre kornsorter, byg og havre, både med hensyn til eksporten og importen. Når der i dette land tales om liberalisering, er befolkningen vænnet til at tænke på bananer, ris, kaffe, automobiler o. s. v., altså en liberalisering af importen. Man hører aldrig, synes jeg, nogen tale om liberalisering af eksporten, og hvis der er uudnyttede muligheder her, burde man efter min mening i langt højere grad interessere sig herfor.

På hvilke områder der er mulighed for en liberalisering af eksporten, bør meget nøje

undersøges af erhvervene selv. Jeg mener foreløbig at kende et område, nemlig eksporten af kvalitetskorn, hvormed jeg mener såkorn og korn til industrielt brug, navnlig maltbyg. En vis eksport finder hvert år sted, og som regel opnås der en tilfredsstillende overpris sammenlignet med prisen på foderkorn, undertiden en meget stor overpris. Jeg er overbevist om, at det i forhold til Danmarks totale høst meget beskedne kvantum, der er eksporteret i de senere år, kunne forøges betydeligt, hvis korneksportørerne fik lov til at arbejde under helt frie forhold. Jeg tror i det hele taget, at frie forhold for eksporten og importen — stadig forudsat, at korneksportørerne frit kunne foretage bytてhandeler: dansk kvalitetskorn mod foderkorn, oliekgager, klid etc. — ofte vil kunne medføre, at landet får flere og billigere varer.

Jeg håber på den højtærede landbrugsministers velvillige — må jeg håbe på meget velvillige? — indstilling overfor eksporten af dansk kvalitetskorn, fordi jeg tror, der er mulighed for at gøre for landet gunstige forretninger med mange lande, konsolidere samhandelen med de lande, der allerede er kunder, og oparbejde nye markeder i andre. At anvende såsæd og maltbyg til opfodring, hvis der er mulighed for eksport, går jeg ud fra vi let kan blive enige om er en dårlig forretning for landet. Løvrigt har vi efter min mening slet ikke råd til, at nogen eksportmulighed for danske varer til lønnende priser ikke udnyttes — og udnyttes fuldtud.

Foruden det fremførte har jeg anden grund til at tro på en velvillig indstilling, idet jeg fornylig har læst en udtalelse af den højtærede landbrugsminister fremsat ved det sjællandsk-bornholmske venstres delegeretmøde, som blev afholdt i København den 25. april. Det pågældende afsnit af talen, der er gengivet i „Sorø Amtstidende“ af 26. april, lyder således:

„Måske vil det vare længe, før vi igen får så gode afsætningsforhold til så rimelige priser som i fjor. Muligvis står vi overfor et vendepunkt, således at vi får vanskeligere afsætningsforhold end i den sidste tid. Hvis Koreakrigen snart slutter, vil vi sandsynligvis stå overfor afsætningsvanskeligheder. Jeg tror, at vi afsætningsmæssigt har toppet.“

Jeg deler ganske den højtærede ministers noget pessimistiske syn på eksporten af de landbrugsprodukter, der her er tænkt på — desværre kun —, men så er det jo heldigt, hvis der kan findes andre eksportmuligheder; selvom mit forslag ikke omhandler forædlede landbrugsprodukter, er dansk kvali-